

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/125/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512210874
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7512210874.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členiek senátu JUDr. Frederiky Zozulákovej a JUDr. Marianny Hraboveckej v právnej veci navrhovateľa M. M. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v C. K. č. XX toho času Z. B. č. XX zastúpeného Centrom právnej pomoci so sídlom Námestie slobody č. 12 Bratislava zastúpeného JUDr. Máriou Gajdošovou vedúcou kancelárie Centra právnej pomoci v Humennom na ulici Mierovej č. 4 proti odporkyni M. M. nar. X.X.XXXX bývajúcej v C. K. č. XX zastúpenej JUDr. Martou Šuvadovou advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach na ul. Floriánskej č. 16 o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletému M. M. nar. XX.X.XXXX a maloletého V. M. nar. XX.X.XXXX a malotej M. M. nar. XX.X.XXXX bývajúcej u matky zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 17.1.2013 č.k. 18P 65/2012-101 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom výroku o výživnom na čas po rozvode.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom rozviedol manželstvo navrhovateľa s odporkyňou. Na čas po rozvode zveril mal. M., mal. V. a mal. M. do osobnej starostlivosti odporkyne, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Navrhovateľa zaviazal od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva prispievať na výživu mal. M. 90 € mesačne, mal. V. 80 € mesačne a mal. M. 70 € mesačne do budúca vždy do 20. dňa v mesiaci vopred odporkyni. Upravil styk navrhovateľa s maloletými deťmi každú prvú sobotu v mesiaci od 10.00 hod. do 16.00 hod. tak, že deti prevezme a vráti v bydlisku odporkyne v C. K.. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal a rozhodol, že štát nemá právo na zaplatenie súdneho poplatku.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ s návrhom, aby odvolací súd zmenil výrok rozsudku súdu prvého stupňa o výživnom tak, že ho zaviazže prispievať na výživu maloletých detí 30 % životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa. Poukázal na to, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané a vyplynuli z prednesov účastníkov a vec nesprávne právne posúdil. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm.d/, e/, f/ O.s.p. a poukázal na to, že nie je v pracovnom pomere a nemá už príjem vyplývajúci zo zamestnania. Dlhší čas je práceneschopný, podrobil sa operačným zákrokom a má vyživovaciu povinnosť aj voči mal. B. B. nar. XX.X.XXXX, s matkou ktorého žije v spoločnej domácnosti. Zároveň so svojou družkou čaká ďalšie dieťa. Poukázal na to, že od rozhodnutia Okresného súdu Košice - okolie rozsudkom sp.zn. 9P 247/2010 zo dňa 28.6.2011 uplynuli dva roky a preto na skutočnosti z neho vyplývajúce konajúci súd nemal prihliadnuť v zmysle ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, nakoľko je zrejmé, že úmyslom zákonodarcu nebolo to, aby naň bolo možné prihliadať z časového hľadiska bez obmedzenia. Odporkyňou navrhovaná výška výživného je neprimeraná jeho príjmovým pomerom a

najmä s prihliadnutím na ďalšiu vyživovaciu povinnosť. K skončeniu pôvodného zamestnania, v ktorom dosahoval príjem 726 € pred zdanením tak nesúhlasí s konštatovaním, že tohto zamestnania sa vzdal bez dôležitého dôvodu, pretože týmto dôvodom bolo to, že nemal zabezpečené nákladné podmienky bývania, v dôsledku čoho má doposiaľ zdravotné problémy, ktoré vznikli aj z povahy vykonávanej práce, aj v súvislosti s úrovňou a štandardom bývania v tomto období. Od toho času uplynuli viac ako dva roky a vzhľadom na zdravotný stav už nie je v jeho fyzických možnostiach a schopnostiach vykonávať obdobnú prácu. Jeho situácia je momentálne taká, že je nezamestnaný a nie je schopný si zabezpečiť ani svoje základné životné potreby a objektívne jeho majetkové pomery neumožňujú podieľať sa na výžive maloletých detí v rozsahu ako určil súd prvého stupňa.

Matka vo vyjadrení navrhla potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny v plnom rozsahu. Poukázala na to, že v čase predchádzajúcej úpravy výživného v období posledného určovania výživného na maloleté deti nenastali nové skutočnosti, ktoré by otcovi umožňovali zmenu doterajšieho rozhodnutia súdu a už v tom čase mal otec vyživovaciu povinnosť aj k mal. B. a táto okolnosť bola súdu v čase rozhodovania známa. Poukázala na to, že otec s pani T. B. aj podľa správy kolízneho opatrovníka zdieľa spoločnú domácnosť, čo v odvolaní aj potvrdzuje a teda v priebehu prvostupňového konania súd zavádzal, keď tvrdil, že s ňou nežije. Pokiaľ otec poukazoval na svoj zhoršený zdravotný stav a práceneschopnosť, tak uvádza, že Sociálna poisťovňa žiadnu PN neeviduje. Z lekárskej správy predloženej otcom vyplýva, že bol hospitalizovaný od 17.12.2012 do 22.12.2012, kedy možno mať za to, že operácia prebehla v poriadku bez ďalších komplikácií a teda je predpoklad, že zdravotný stav otcovi nebude brániť zamestnať sa. Napriek tomu, že otec v návrhu na zníženie výživného uvádzal, že za lieky je nútený vydávať mesačne 50 €, avšak takáto potreba nebola preukázaná. Pokiaľ otec odôvodňuje nemožnosť platiť výživné v stanovenej výške nemožnosťou lepšieho zárobku v regióne pre vysokú nezamestnanosť, o to viac je pre ňu zarážajúce, že otec detí napriek uvedenému bez dôležitého dôvodu sa vzdal výhodnejšieho zamestnania, kedy s ním bol z dôvodu hrubého porušenia pracovnej disciplíny ukončený pracovný pomer, kde mal čistý priemerný mesačný príjem 737 € za stavu, že si bol otec vedomý, že má vyživovaciu povinnosť k trom maloletým deťom. Z uvedeného je jednoznačné, že otec sa dobrovoľne vzdal výhodnejšieho zárobku, odišiel ku zamestnávateľovi, u ktorého mal nižší príjem a jeho tvrdenia o tom, že odišiel zo zamestnania, lebo býval v maríngotke, sú o to viac účelové, že doteraz ani na jednom z konaní na takúto skutočnosť nepoukazoval, ale tvrdil, že sa mu nepáčilo a chcel zarobiť viac. Poukázala na to, že opätovne zavádza konajúci súd v konaní o zníženie výživného č.k. 13P 209/2012 na pojednávaní 15.10.2012, keď uviedol, že u predchádzajúceho zamestnávateľa, kde bol zamestnaný vo Vyšnom Klatove, sa zrušila funkcia a preto nenastúpil po práceneschopnosti do zamestnania. V konaní sp.zn. 9P 247/2010 bolo preukázané, že otec daroval traktor svojmu kamarátovi, pričom neskôr sa zistilo, že tento traktor predal za sumu 4.000 €. Má vedomosť o tom, že si otec privyrábaj aj predajom mliečnych výrobkov a často pracoval v lese ak pilčík a popritom aj na stavbách, ktorú skutočnosť sám uviedol v konaní o rozvod manželstva vedenom pod sp.zn. 18P 65/2012. Z uvedeného vyplýva, že otcovi v minulosti nerobilo problém nájsť si prácu aj popri zamestnaní, čo však zdokladovať nevie, avšak otec túto skutočnosť priznal. Otec klamal, aj pokiaľ tvrdil, že vo firme AGROPAPÍN s.r.o. vo Vyšnej Jablonke, kde momentálne pracoval, sa nevyrábajú mliečne výrobky, pretože majiteľ chce jahňacinu a tieto ovce sa nedoja a z toho dôvodu sa nevyrábajú mliečne výrobky, tieto tvrdenia otca sú nepravdivé, pretože na stránke Štátnej a veterinárnej správy SR je AGROPAPÍN s.r.o. salaš Vyšná Jablonka, Humenné vedený ako spracovateľská prevádzkareň na mliečne výrobky a preto možno mať dôvodne za to, že otec pracoval aj ako ošetrovateľ aj ako predajca mliečnych výrobkov. Otec v odvolaní poukazuje na to, že od 1.1.2013 je nezamestnaný, avšak z konania o zníženie výživného je zrejmé, že od apríla je zamestnaný, ktorá spoločnosť má totožného konateľa ako predchádzajúci zamestnávateľ otca a otec už v čase podania odvolania vedel, že bude zamestnaný a túto skutočnosť zámerne zatajil a nebyť konania o zníženie výživného, matka sa o jeho zamestnaní nedozvie. Vzhľadom na uvedené možno mať dôvodné pochybnosti, že sa otec nemohol zamestnať, po dohode s kým a pre koho pracuje, keďže pán V. P. je konateľom a spoločníkom vo viacerých spoločnostiach, ktoré sa zaoberajú podobnou až totožnou činnosťou a v súčasnej dobe otec býva v dome svojho zamestnávateľa, pričom jeho výdavky predstavovali 33,19 € až 44,79 €, ktorú uhrádzal za pevnú linku a sumu 50 € za elektriku. Napriek tomu v návrhu na zníženie výživného uvádzal už inkaso 60 € mesačne. V čase, keď už býval u svojej partnerky ani inkaso neplatil a opomenul uviesť v terajšom návrhu pevnú linku, vzhľadom na čo možno mať za to, že už ju nemá a zároveň poukazuje na to, že tieto platby nijakým spôsobom nepreukázal a keďže zo správy kolízneho opatrovníka je zrejmé, že zdieľa spoločnú domácnosť s pani T. B., uvedené predstavuje zníženie výdavkov, pretože na výdavky domácnosti prispievajú obaja. Z uvedeného možno mať za to,

že otec po celý čas zavádzal konajúci súd ohľadne jeho vzťahu a spolužitia s pani T. B. a to z jedného dôvodu, aby zatajil svoje skutočné príjmy a výdavky, obmieňal dôvody, pre ktoré ukončil prácu v PD Klatov, dokonca tvrdil, že sa zrušila jeho funkcia a to všetko za stavu, kedy bolo súdom ustálené, že sa dobrovoľne vzdal lepšieho príjmu, pretože sa preukázalo, že bol s ním z dôvodu hrubého porušenia pracovnej disciplíny ukončený pracovný pomer. Na pojednávaní dňa 16.11.2011 tvrdil, že výživné na svoje deti riadne platil, pričom ak by uvedené bolo pravdou, nebol by vydaný teraz už právoplatný trestný rozkaz pre spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy, pričom dlh na výživnom bol nemalý. Matka dáva do pozornosti, že sa dokáže postarať o svoje deti len vďaka inštitútu náhradného výživného. Ako prílohu predložil doklad o úhrade sumy 120 €, z ktorého nie je zrejmé, za čo platil, či ide o pôžičku, ktorú účastníci konania splácajú alebo výživné, ak áno, za aké obdobie a na ktoré dieťa a z predmetného dôkazu je zrejmé, že platiteľom bola T. B. a platba bola realizovaná v čase 1.3.2013, kedy bol otec už po operácii tri mesiace. V konečnom dôsledku treba mať zreteľ aj na nezodpovedné správanie sa otca za stavu, ak v odvolaní tvrdí, že nie je schopný zabezpečiť ani svoje základné životné potreby a čaká ďalšie dieťa. Maloleté deti v čase poslednej úpravy navštevovali základnú školu, v súčasnej dobe je mal. M. v 1. ročníku strednej školy, M. navštevuje II. stupeň základnej školy a V. 8. ročník základnej školy, teda niet pochyb, že ich pomery sa zmenili a odôvodňujú zvýšenie výživného.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení navrhol v prípade, že súd dokazovaním dospeje k záveru, že odôvodnené potreby, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca mu neumožňujú podieľať sa na výžive maloletých detí v takom rozsahu ako určil súd prvého stupňa, určiť výšku výživného zo strany otca s prihliadnutím na súčasné potreby maloletých oprávnených.

Výroky rozsudku súdu prvého stupňa o rozvoze, výchove a o styku a o poplatkovej povinnosti odvolaním napadnuté neboli, nadobudli právoplatnosť, preto neboli predmetom preskúmania v odvolacom konaní (§ 262 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o určení výživného na čas po rozvoze spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm.a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine a zákonne rozhodol o výživnom pre maloleté deti, v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd posúdením všetkých relevantných skutočností vo vzťahu k predmetu konania dospel k záveru, že výživné určené súdom prvého stupňa vzhľadom na zákonné ustanovenia citované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a z nich vyplývajúce závery je primerané a korešpondujúce skutkovému stavu zistenému aj odvolacím súdom. K odvolacím námietkam otca odvolací súd dodáva, že kritériami určovania rozsahu výživného sú popri odôvodnených potrebách maloletého dieťaťa aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov, ktoré však vždy limitujú uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa. Pri rozhodovaní o výživnom sa použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného v zmysle ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5 a ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, z ktorých vyplýva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť trvajúca do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia sú povinní prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov a dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Aj pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie

je nevyhnutné vynaložiť. Pri určení výživného súd prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s hodnotením možností a schopností otca plniť si vyživovaciu povinnosť ku svojim deťom tak, ako uzavrel súd prvého stupňa. Konajúci súd správne posúdil schopnosti a možnosti otca plniť si svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť ku svojim deťom vychádzajúc z princípu potenciality vyplývajúceho z ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, v zmysle ktorého pre posúdenie možností a schopností povinného rodiča nie sú rozhodujúce jeho skutočné príjmové pomery, ale príjmy, ktoré by mohol dosahovať, pretože pri rozhodovaní o výživnom pre deti, ktoré nie sú schopné samé sa živiť, má princíp potenciality príjmov prednosť pred princípom fakticity a rodič, ktorý má vyživovaciu povinnosť k dieťaťu, je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k deťom nebolo ohrozené. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o výživnom ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku.

O trovách konania odvolací súd nerozhodoval, nakoľko žiaden z účastníkov náhradu trov konania nežiadal (§ 151 ods. 1, § 224 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.